

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 98.

Sjette Session.

33te Møde.

Tirsdagen d. 7. December.

(Fortf.)

Monrad: Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) ikke har Ret, naar han benægter Toldens Indflydelse paa Priserne (Tscherning: Det nægter jeg heller ikke!). Den ærede Rigsdagsmand benægter nu ikke Toldens Indflydelse paa Priserne, men han benægtede det tidligere. Hvis Tolden ikke havde Indflydelse paa Priserne, saa kunde den ærede Rigsdagsmand ikke træde op og forsvare de store Toldsatser saa stærkt, thi det er kun, fordi de store Toldsatser fordyre Indførslen fra Udlandet og derved indskrænke Concurrencen for Indlandet, at Priserne paa Kludene blive billigere for de herværende Fabrikanter; dersom Priserne her i Landet stode ligesaa høit, som de ere paa de Steder i Udlandet, hvor de ere høiest, da ville Papirfabrikanterne slet ikke have den ringeste Interesse af, at der bestod en Udførselstold, fordi de da vilde være istand til med Lethed at concurrere med Udlandet. Det er altsaa kun, fordi Prisen nedsættes for Fabrikanter her i Landet, at den ærede Rigsdagsmand netop holder paa de høie Toldsatser paa Klude. Den ærede Rigsdagsmands hele Anskuelse grunder sig netop paa den Forudsætning, at Udførselstold forringer Prisen paa de Varer, hvoraf der erlægges Udførselstold. Den ærede Rigsdagsmand har allerede i sit første Foredrag indrømmet det, idet han sagde: Her er kun Tale om 10 a 12,000 Rbd.; og hvad betyde 10 a 12,000 Rbd.? Men den ærede Rigsdagsmand oversaaer, at alene de hollandske Klude indbragte Regjeringen 10 a 12,000 Rbd. Naar den ærede Rigsdagsmand tillige havde taget Hensyn til de sles-

vigske, jydskke, fynske og sjællandske Klude, fort sagt til alle Kludene i hele Monarchiet, saa vilde derved rimeligvis efter hans egen Beregning Tallet være steget til 40 a 50,000 Rbd. for Finantserne, det troer jeg, at han selv maa indrømme (Tscherning: Med megen Fornøielse!). Jeg gaar helst ud fra de Tal, som Modstanderne selv opstille; thi jeg troer, at Thinget allerede vil have gjort den Erfaring, at det overhovedet er vanffeligt at støtte sin Argumentation paa Tal, fordi saa staaer den One op mod den Anden, og til sidst forvirres man saaledes ved alle de Tal, som opstilles, at man ikke kan finde Rede i dem. Jeg holder mig derfor, som sagt, helst til de Tal, som den ærede Rigsdagsmand selv har opgivet. Spørgsmaalet er altsaa, om vi skulle berøve Finantserne en Indtægt af mellem 40 og 50,000 Rbd., men dertil kommer endvidere, at Udførselstolden nedsætter Prisen paa Kludene, og den ærede Rigsdagsmand vil saaledes maaffee ogsaa være enig med mig i, at det kan antages, at Kludesamlere, Kludehandlere, Exporteurer o. s. v. tillige lide et Tab af mellem 40 og 50,000 Rbd. Jeg skal være fornøiet med hvilket Tal den ærede Rigsdagsmand vil indrømme, og siden han ikke benægter det, saa lad os blive staaende ved de 40 a 50,000 Rbd. Paa denne Maade bliver der altsaa her Tale om ikke ubetydelige Summer, og, naar vi holde os til den ærede Rigsdagsmands egne Talangivelser, idetmindste om 50,000 Rbd. eller en halv Td. Guld, saa troer jeg, at det vilde være langt fornuftigere at tage den lavere Toldsatser og saa byde en aarlig Godtgjørelse til Fabrikanterne af 50,000 Rbd. (Hør!). Hvis den ærede Rigsdagsmand vilde flaae ind paa den Vej, vilde det være langt fornuftigere; thi den høie Udførselstold er og bliver en Skat, som ydes til Fabrikant-